

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Memoria passionis Christi vt grata sit menti amorosæ, quatenus que imitanda: de eius que nigredine exteriori, & dècore interiori. Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

trum super spineam coronam, & corpus super crucis dimensionem. Talia charius amplectere, crebrius recolle, & per affectum te totam immerge, cui te totam offerre, totam conformare, totamque vnire desideras, à quo te totam transformari & incorporari exoptes feliciter.

Memoria passionis Christi vt grata sit menti amorose, quatenus que imitanda: de eius que nigredine exteriori, & decore interiori. Cap. XXII.

Aspiculus myrrha dilectus meus mihi. De quo dicit Sanctus

Bernardus: Super omnia, Domine Iesu, te mihi reddit amabilem calix quem bibisti, opus redemptionis nostrae. Hoc enim amorem nostrum facile vendicat sibi: hoc, inquam est, quod deuotionem nostram & blandius allicit, & iustius exigit, & arctius stringit, & vehementius afficit. Multum enim in hoc opere laborasti, nec in omni fabrica mundi tantum fatigationis assumpisti. In illa namque dixisti, *& facta sunt mandasti, & creata sunt.* In hoc autem opere sustinuisti in dictis contradictores, in factis obseruatores, in tormentis illusores, in morte exprobratores. Et si de nihilo nos fecisti, non tamen de nihilo redemisti, quia triginta annis operatus es salutem nostram in medio terra, laborasti sustinens, sustinuisti patiens. Plus igitur mihi contulisti redimendo, quam creando. Nam creando me mihi dedisti. Redimendo vero te dedisti, ubi me mihi reddidisti. Et ideo si me totum debeo pro me facto, quid iam addam pro me refecto, & refecto hoc modo? Nec enim tam facile sum refectus, quam factus. De omni namque, quod factum est, dixisti, *& facta sunt.* Sed vt me reficeret, dixisti multa, egisti mira, pertulisti non solum dura, sed etiam indigna. Quid igitur gratiarum, quid retributionis dignè pro his omnibus tibi retribuam puluis & cinis? Quid enim pro me facere debuisti, & non fecisti? cum ab imo pedis vsque ad verticem capitis te totum in aquas passionum demersisti, vt me totum de illis extraheres, & intrauerunt vsque ad animam tuam, quam in mortem perdidisti, & meam perditam mihi reddidisti, meque triplici debito obligasti. Pro eo namque, quod in creatione animam meam mihi dedisti, quam per me perditam in redemptione mihi reddidisti, me ipsum debeo, & bis debeo. Sed pro eo, quod mei causa tuam animam perdidisti, quid tibi reddam Domine Iesu? Nam & si millies meam animam rependerè possem, quid sum ad Deum meum?

Psal. 32.
& 148.

Psal. 73.
Isaia 1.

Psal. 32.

Isaia 1.

Psal. 63.

Homo Dei
debitor tri-
faciam.

meum? Reddam tamen quod possum, reddam totā animam meam, rependam totam dilectionem meam. Diligendus enim es mihi Domine Iesu toto corde, tota anima, tota mente, tota virtute. Sed quomodo fiet hoc in me, nisi per te? Adhæreat *animi mea post te*, quia tota virtus eius pender ex te: & ad passionis tuæ gloriosa inūgnia, quibus salutem meam operari dignatus es, me totum inclino, tuæ victoriosæ crucis regale vex illū in nomine tuo suppliciter inuoco: tuum spinei diadema, tuo rubetes sanguine clauos, immerfam tuo sacro lateri lanceam, tua vulnera, tuum sanguinem, mortē & sepulturam, tam victoriosam resurrectionem & glorificationem Christe, supplex adoro & glorifico. Odorem enim vitæ mihi spirant hæc omnia. Quorum odore viuifico Domine Iesu, spiritum meū à peccati morte resuscita, & eorū virtute ab astutijs Sathanae me custodi & conforta, vt fiat mihi *uicium tuum suauis, & onus leue*; ac vestigia tua sequens, fideliter portem crucem tuam, quæ *vitalignum est his, qui apprehenderunt eam*. Hinc merito dixerat sponsa fidelis: *Nigra sum*, scilicet exterius, tãquàm crucifixo conformis, sed formosa, scilicet interius. Non enim erubescit sponsa nigredinem, quā in sponso præcessisse non ignorat. Cui similitari summæ gloriæ est. Nihil enim sibi gloriosius putat, quàm Christu portare opprobrium. Inde vox illa prorsus exultationis & salutis: *Mibi absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo*. Grata est illi crucis ignominia, qui crucifixo non est ingratus. Nigredo est, sed forma & similitudo Domini. Niger erat, cui non erat *species & decor*. Niger, quia *vermis, & non homo*: & si homo, tamen *opprobrium hominum, & abiectio plebis*. Nigrescebat enim candoris zelo & lucro pulchritudinis alienæ. Multos enim candidos facit vnus denigratio, cum non culpa contingitur sed cura afficitur. *Expedu* siquidem, quod vnus denigretur pro omnibus similitudine carnis peccati, & non tota gens condemnetur in nigredine peccati. Candor æternæ vitæ nigrescat in carne pro purganda carne, obscuretur in passione, turpetur in cruce, pallefcatur in morte. Ex toto non sit ei *species, neque decor, vt sibi speciosam & decorā sponfam acquirat, sine macula, sine ruga*: nigredinem habeat, sed foris, non intus: Nam incus diuinitatis candor, virtutum decor, gloriæ splendor, innocentie puritas. Sed hæc interim tegat despicabilior infirmitatis color, & velut *absconditus vultus eius & despectus*, dum tentaretur per omnia pro similitudine absque peccato. Niger factus es, Domine Iesu, sed

Matth. 22.
Psalm. 62.Matth. 16.
Prover. 2.
Cane. 1.
Nigredo.
inuitada.

Galat. 6.

Isaie 3.
Psalm. 21.

Ioan. 21.

Isaie 53.
Ephes. 5.Isaie 53.
Heb. 4.

sed oculis insipientium. Fidelium enim mentibus formosus es valde in tua nigredine. Et beati, qui te hominem inter homines conuersantem, in ihs, qui te denigrauerunt diligenter obseruantes, seipfos imitatores tui pro viribus exhibent, vt internam formositatem consequantur. *Omnis enim gloria talium ab intus est; non foris, vt veraciter dicat: Gloria nostra haec est, testimonium conscientiae nostrae: vt conscientia si t solus arbiter Deus, cui soli placere desiderant, & cui placere sola vera & summa gloria est, in qua dignatur gloriari rex gloriae. Iam enim adhaerent soli Deo, vt spiritus vnus fiant cum eo: ac in diuinum quendam mutantur affectu, ita quod iam nec sentire, nec sapere cupiunt, nisi Deum. Deus autem charitas est: & quanto coniunctiores sunt Deo, tanto pleniores sunt charitate, quae suffert omnia, credit omnia, sperat omnia. Vis agnoscere interiorem sponsae decorem: Rationalis enim quaedam est sponsae species ac spiritalis effigies, ipsaque aeterna: quia aeternitatis imago, decor eius. Verbi gratia. Charitas est, quae nunquam excidit; & iustitia, quae manet in seculum seculi: sic patientia pauperum non peribit in finem. Paupertas autem & humilitas, nonne altera regnum aeternum, & altera exaltationem promeretur aeternam? Sic timor Domini sanctus, permanet in seculum seculi. Sic prudentia sic temperantia, sic fortitudo, & si quae sunt aliae virtutes, in aeternum permanent, quae non nisi margaritae quaedam sunt in ornatu sponsae splendore perpetuo coruscantes: quia sedes & fundamentum perpetuitatis haberi non potest, nec omnino locus est in anima perpetuae beatitudinis, nisi medijs interiectisque virtutibus. Has igitur margaritas anima sibi diligenter colligat, tanquam flores caelestes de rosario Dominicae passionis, quibus suffulta, confidenter dicat: *Laua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.* Super quo dicit Bernardus in libro de diligendo Deum: Merito in his sponsa gloriatur, in laua representans recordationem illius charitatis, qua nulla maior est, quam quod animam suam posuit etiam pro inimicis suis, vt amici fierent. Merito in laua admirabilis illa memorata, & semper memoranda dilectio collocatur, vt super eam sponsa requiescat, donec iniquitas transeat, ne incuruetur, & inclinetur ad carnalia & secularia desideria, quae militant aduersus animam. Merito sit haec laua sponsi sub capite sponsae, super quam reclinet, caput suum, hoc est, intentionem mentis suae sustentet. Quid enim aliud facient considerata tanta & tam indebita miseratione, tam gratuita & sic probata dilectio, tam inopinata dignatio, tam*

stupen-

Psal. 44.
2. Cor. 1.

1. Cor. 6.

1. Ioan. 4.
1. Cor. 13.

1. Cor. 13.
Psal. 111.
Psal. 9.

Psal. 18.

Gen. 2.

Ioan. 15.

Psal. 36.

1. Pet. 2.

Stupenda dulcedo, nisi vt considerantis animum ab omni prauo penitus vendicatum amore, mirabiliter ad se rapiant, vehementer afflicta, perfecteque contemnere faciant, quicquid nisi in contemptu horum appeti non potest? Horum igitur vnguentorum odore sponsa currat alacriter, amet ardentem, & sibi parum amare sic amata videatur, etiam cum se totam in amore constrinxerit. Quid enim magnū, si puluis exiguus se totum ad redamandum collegerit, quando illa maiestas in amore præueniens, tota in opus salutis eius intensa cōspicitur?

Vesper memoriam passionis Christi potissimè quis moritur peccato, & viuere Deo, quantoque deformior, tanto nobis amabilior apparet. Cap. XXXIII.

E Asciculus myrrha dilectus meus mihi. Quam dulciter Domine Iesu cum hominibus conuersatus es, quam abundanter multa & magna bona hominibus largitus es, quam fortiter tam indigna, quam aspera pro hominibus passus es, ita vt liceat sugere mel de perra, oleumq; de saxo durissimo: duro ad verba, duriori ad verbera, durissimo ad horrenda mortis supplicia, quia in omnibus his sicut agnus coram tondente se obmutuit, & non aperuit os suum. Vides igitur quam verum dixit ille, qui ait: Dominus sollicitus est mei. Pater, vt seruum redimeret, Filio nō pepercit: Filius seipsum libentissimè tradidit: Spiritū sanctum vterque mittit. Ipse Spiritus pro nobis gemitibus inenarrabilibus postulat. O duri & indurati & obdurati filij Adam, quos non emollit tanta benignitas, tanta flamma, tam ingens ardor amoris, tam vehemens amator, qui pro vilibus sarcinulis tam pretiosas merces expendit. Non enim corruptilibus auro vel argento, sed pretioso sanguine suo nos redemit: quem effudit abunde, quia largiter vnde sanguinis de corpore lesu per quinque partes emanauerūt. Quid igitur à te requirit o homo, qui tanta sollicitudine te quaesuit, teque redemit, nisi sollicitum ambulare cum Deo tuo? Quod potissimè fit per iugem memoriam Dominice passionis. Dicit enim Gregorius super illud, Mortificate membra vestra, que sunt super terram: Certum, inquit, est, quod vbi mors Christi circumfertur, non potest regnare peccatum. Est enim tanta suauitas crucis Christi, vt si coram oculis ponatur, & in mente fideliter teneatur, ita vt in ipsam Christi mortē intentus oculus mentis aspiciat, nulla carnis concupiscencia, nulla libido, nullus furor, nulla peccati

Deut. 32.

Isa. 53.

Act. 8.

Psal. 39.

Rom. 8.

1. Pet. 1.

Mich. 6.

Coloss. 3.